

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΦΡΙΚΗΣ

ΤΟΥ Η. Η.

Τ Ο Μ Ο Ι Ρ Α Ι Ο

ΕΟΣ, γεμάτος ζοή κι' αισιοδοξία, ο Κάρολος δέν ήταν καθόλου προληπτικός. Δέν είχε δευσιδαιμονίες. 'Από τόν καιρό όμως που κάποια ταγγάνα του είχε πει μιά φοβερή προφητεία για τόν μέλλον του, δέν μπορούσε πειά νά ήσυχάζει.

Τό περιστατικό αυτό είχε συμβεί ένα βράδυ που ο Κάρολος καθότανε με μερικούς φίλους του σ' ένα έξοχικό καφενείο. Μιά ταγγάνα πέρασε από κει κι' ένας άσ' τους φίλους του, βλέποντάς την, τή φώναξε για νά τούς πη την τήχη τους, έτσι για νά γελάσουν.

'Η ταγγάνα είδε τις γραμμές τών χειρών τους και είπε στόν καθένα τή μοίρα του.

'Ο Κάρολος, όταν ήθελε ή σειρά του, τής άπλωσε κι' αυτός τόν χέρι του.

'Η ταγγάνα όμως, μόλις τόν πήρε μέσα στό δικό της και τόν κούταξε, κατσίφιασε με μιάς και είπε :

- Βλέπω κάτι τρομερό!...
- Τι ; ρώτησε ο Κάρολος.
- Θά σάς συμβή κάτι τρομερό.
- Μά λέγε επί τέλους! φώναξε άνυπόμονα ο Κάρολος, αρχίζοντας κι' αυτός ν' άνησυχή και νά φοβάται. 'Εξήγησέ μου τί βλέπεις...

— Νά, είπε ή ταγγάνα, έσείς θά ένταριασείτε ζωντανός!

'Ενα σίγος πέρασε τόν κορμί του Κάρολου, όταν άκουσε τήν τρομερή αυτή προφητεία.

Τράβηξε άπότομα τόν χέρι του και είπε στήν ταγγάνα :

— Πήγαινε! Δέν θέλω νά μου πής τίποτ' άλλο...

'Η ταγγάνα έφυγε πράγματι, αλλά από τή στιγμή αυτή, ο Κάρολος, ο οποίος ήταν πρίν τόσο εύθυμος, έγινε μελαγχολικός και αισιολόγος.

— Τι, πιστεύεις στά λόγια μιάς ταγγάνας ; τού έλεγαν οι φίλοι του. Δέν καταλαβαίνεις ; Για νά πη κάτι διαφορετικό σ' έσένα, σοί είπε αυτή τήν άταίσινα προφητεία...

'Ο καιρός περνούσε, μα τά φοβιά λόγια τής ταγγάνας άνηχοσαν πάντα σ' αυτά του Κάρολου.

'Ετρεμε με τήν ιδέα, ότι ή προφητεία της θά έπραγματοποιήθει κι' ότι μιά μέρα θά τόν έθαβαν ζωντανό.

Μιά μέρα ο Κάρολος είδε στό δρόμο έναν άσ' τούς φίλους του, με τούς όποιους ήταν μαζί στό έξοχικό καφε-

εγό του άνταπέδιδα τόν μισό με μισό.

'Όταν ο Βίκτωρ Ουγκώ προέβη για νά μάς εύχαριστήσει για τόν ζήλο που είχαμε δείξει στό άνάβησμά του έργου του, όλοι κυτίβιασε τόν ποιητή, χαρτώντας ψηλά τόν ποτηρι μας. Μά τή στιγμή που ο μέγας ποιητής, θέλοντας νά μ' εύχαριστήσει ιδιαίτερος, γύρισε πρός μένα και άρχισε νά λέη: «'Όσο για σάς κυρία...», ο Σαιν Βικτόρ, θέλοντας νά τόν διακόψει για νά μη μ' έκλεισώ, άφησε επίτηδες τόν ποτηρι του να πέση άσ' τά χέρια του και νά σπάσει...

'Επακολούθησε μιά μικρή σύγχυσις στό τραπέζι. Τότε έγώ, δίνοντας τόν ποτηρι στόν έχθρο μου, τού είπα :

— Πάρτε τόν ποτηρι μου, κύριε... Πίνοντας άσ' αυτό, θά μάψετε τή σκέψη μου, ή όποία θά εινε άπάντησις στή δική σας, τήν όποια τόσο θορυβώδως εκφάρασε πρό δλίγου...

'Ο Σαιν Βικτόρ πήρε πράγματι τόν ποτηρι μου, μα όχι χωρίς νά μου ρίξει προηγουμένως ένα βλέμμα μίσους.

'Ο Βίκτωρ Ουγκώ όστόσο, τελείωσε τήν πρόποσί του για μένα, ενώ όλοι χειροκροτούσαν και κραύγαζαν.

Στό προσεχές θά διηγηθώμε τόν δραματικό τέλος του καλλιτεχνικού αυτού συμποσίου.

νείο, όταν ή ταγγάνα του είπε τή μοίρα του. Είχε νά τόν ιδή καιρό και τόν ρώτησε τί γίνεται.

— Τι νά γίνουμαι ; τού άπάντησε ο φίλος του. Παντρεύτηκα αυτές τις ημέρες για δεύτερη φορά. Κώρσινα τήν πρώτη μου γυναίκα, γιατί δέν συμφωνούσαν οι χαρακτήρες μας. Τώρα όμως έμ' εύτυχισμένος μ' αυτήν που έπηρα...

'Ο Κάρολος, όταν άκουσε αυτά τά λόγια, άνατρίχιασε. Ουμμήτηρε πός ή ταγγάνα είχε πει στό φίλο του, ότι θά παντρευόταν δυό φορές.

Νά λοιπόν που ή προφητεία της είχαν άρχισι να βγαίνουν αληθινές!... 'Όπως ο φίλος του είχε παντρευτεί δυό φορές, σύμφωνα με τήν προφητεία της ταγγάνας, έτσι κι' αυτόν θά τόν έθαβαν ζωντανό. Δέν ήξερε τί νά κάνει ο δυστυχισμένος για νά ξεφυγή άσ' τόν μοιραίο του.

'Εξεμισθηρεύθη σ' όλους τούς γνωστούς του τόν τρομερό φόβο που τόν βασάνιζε και τούς εξώρριζε, άν ποτέ πέθανε, να μη τόν θάψουν άμέσως, αλλά νά τόν άφήσουν άπαρο επί πολλές μέρες, ως ότου παρουσιασθούν στό όμα του τά πρώτα σημεία τής σήψης.

'Όταν άρρώστανε καμιά φορά, έτρεμε ήπιος πάθει νεκροφάνεια.

Κάθε βράδυ, πρίν πλαγιάσει, άφανε έπάνω στό τραπέζακι, που ήταν δίπλα στό κρεβάτι του, ένα χαρτί, στό όποιο ήταν γραμμένα με μεγάλα γράμματα τά εξής :

«'Αν τόν πρωί με έβρητε νεκρό, μη με θάψετε, άν δέν περάσουν πολλές μέρες, γιατί υπάχει φόβος νά πάθω νεκροφάνεια».

'Έτσι, κατεχόμενος άσ' τόν τρομερό μ' αίον αυτό εφιάλητ, ο Κάρολος είχε γίνει πολύ δυστυχής.

'Ο κόσμος όλος τόν νόμιζε για τρελλό. Ούτε νά παντρευτή μπορούσε, ούτε νά προεδέση στή ζοή του.

Τή νύχτα ύπόφερε από φοβιτούς εφιάλητες. Τού φανότανε ότι βρολιετα θαμμένος ζωντανός μέσα σ' ένα μνήμα και φώναζε άγρια, ζητώντας βοήθεια. Οι σύνιοκοι του δέν μπορούσαν πειά νά τόν ύποφέρουν. Γι' αυτό, άλλαζε κάθε τόσο κατοικία.

Τού κάκου οι γνωστοί του προσπαθούσαν νά τόν καθισχάσουν. Τού δοκιζόντουσαν ότι δέν θά τόν έθαβαν, έν περιπτόσει θανάτου, παρά μόνον όταν θύρηζε νά σαπίη τόν κορμί του. Αυτός όμως δέν μπορούσε νά ήσυχάζει.

Δέν μπορούσε πειά νά ύποφέρει τόν σποτάδι. 'Όταν κοιμόταν, άφανε τόν φως άναμμένο ως τόν πρωί στήν κάμαρά του...

'Αν κάποτε τόν φως έσθινε μόνο του, τότε έβαζε τις φωνές και ζήτησε βοήθεια.

Τέλος, ένας συγγενής του τόν διαβεβαίωσε με όρκο, ότι δέν θά τόν έθαβαν, παρά μόνον άφου προηγουμένως τρεπούσαν τήν καρδιά του με μιά μεγάλη βελόνα...

'Έτσι ο Κάρολος ήύχασε κάτω.

Μά, άλλοίμονο, ποτέ κανείς δέν μπορεί νά ξεφυγή τόν μοιραίο!... Μιά νύχτα, ενώ ο Κάρολος κοιμότανε, έγινε ένας τρομερός σεισμός. Πολλά σπίτια γκρεμίστηκαν και μαζί μ' αυτά και τόν δικό του. 'Ο δυστυχισμένος νέος βοήθησε έξωρα θαμμένος ζωντανός κάτω από τούς τούχους που κατέρρευσαν με τρομερό κράτο.

Τού κάκου προσπαθούσε νά σωθή. Δέν μπορούσε κανείς νά τόν βοηθήσει, γιατί κανείς δέν άκούγε τις άελευτημένες φωνές του, μέσα στό πανδαμμό που επικρατούσε.

Κι' έτσι ο άτυχος Κάρολος πέθανε από τόν φοβιχτό θάνατο, τόν όποιο έτρεμε σ' όλη του τή ζοή και τόν όποιο τόσο προσπάθησε ν' άποφύγη...

Κι' ή προφητεία της ταγγάνας βγήκε αληθινή...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

'Η ύποκρισία εινε λατρεία της κακίας προς τήν άρετή. Αλ Ροσφοκιά.

Τό λογικό εινε αυστηροτερος κυβερνήτης από έναν τύραννο. Γιατί άν παρακούη κανείς στόν δεύτερο, γίνεται άπόδως δυστυχής, ενώ άν παρακούση στό πρώτο μεταβάλλεται σε βλάνα.

Πασοκάλ.

'Η κολακεία εινε κιδήλο νόμισμα που κυκλοφορεί έξ αιτίας της κενοδοξίας μας

Φραγκλίος

Είχε χάσει τόν κέφι του, είχε γίνει πολύ δυστυχής...

